

Plovoucí modely historických plachetnic

První modely historických plachetnic se objevily v sedmdesátých letech v Holandsku pod názvem **MINISAIL**. V tu dobu již technika dálkového ovládní (RC) umožnila stavbu plachetnic pln ovladatelných na dálku. I p ed tím samoz ejm existovaly volné modely, p ípadn modely s automatickým ížením, které se poušt ly nap í vodní hladinou. Ale teprve až **ovládání plachet a kormidla na dálku umožnilo rozvoj t chto krásných model , se kterými je tak možno jezdit skute né „regaty“**. Tím se tento koník stal zajímav jší jak pro závodníky, modelá e, tak i pro diváky sledující ladnou tichou jízdu plachetnic tak i souboje model u bójí. V echách se tyto modely za aly objevovat na modelá ských setkáních jako ukázka p ed asi deseti lety. Poté, co model za alo být více, mohly být za azeny do seriálu sout ží **Mistrovství R** a v sou asné dob se modelá i setkávají i na dalších akcích nad rámeč Mistrovství R.

Stavba takového modelu za íná shán ním co možná **nejp esn jších podklad originální lod** . Není výjimkou i p ímá korespondence s lod níci nebo majitelem p edlohy. Poté jsou zpracovány plány, rozm ry p epo ítány ve zvoleném m ítku, p ípadn upraveny v duchu povolených odchylek v pravidlech tak, aby bylo dosaženo dobrých plavebních vlastností modelu. **Vlastní stavba pak probíhá od stovek až po tisíce hodin** - záleží na kvalit zhotoveného modelu. Velmi asto se používají stejné materiály jako pro skute nou lo - teak, mahagon, mosaz, ... a stejné ru ní postupy. Na rozdíl od neplovoucích model plachetnic (do vitríny) je nutno také vestav t **servopohony pro ovládání plachet a kormidla modelu**. Jedná se v tšinou o zajímavá technická ešení na míru, navíc zastav ná uvnit trupu a ve špatn p ístupných místech. To je další úskalí stavby modelu.

Když je model hotov, následuje **první spuštění modelu na vodu, se izování a úpravy jak ovládacích mechanismů tak i nezdíka plachet**, jediného pohonu lodí, a také vedení lanů s cílem naučit model jezdit co nejoptimálněji v daných podmínkách. Součástí je na jízdě vlastnosti modelu musí zvyknout i jeho kapitán. Plachetnice odjakživa byly a jsou dodnes závislé na své jediné pohonné síle - tedy v truu. **Na modelech není povoleno mít žádný mechanický pohon, například lodní šroub.**

Nejlepší modely se přesto dokáží pohybovat po dané trase i těm za bezvětří - stačí termická závany vzduchu od nahátého břehu. Proto také jízda s modelem je otázkou souhry taktiky, strategie a dovednosti.

Jak již bylo řečeno výše, s modely se soutěží v regatách, stejně jako soutěží velké plachetnice. **Pro jízdu platí stejná i podobná pravidla pro ednostní v jízdě a výsledné asy modelů jsou přepočítávány stejně jako u skutečných lodí podle handicapu.** Tak je umožněno nastavit lodí v různých měřících. V tšinou se soutěží na trojúhelníkové trati, vyznačené bójemi, která tak provází jízdu lodí na všechny směry v truu. Jedna rozjížka může trvat až jednu hodinu a sového limitu - jede se více okruhů trojúhelníkové trati. Jsou pořádány i jiné regaty - populární je například "putovní regata", kdy se s modely jede na velkou vzdálenost, například se objíždí ostrov nebo trať vede podél břehu, a závodníci následují svůj model po břehu tak, aby jej mohli bezpečně ovládat.

V současně dob jsou tyto plachetnice zařazeny jako třídy NSS-A až NSS-D mezi kategorie celosvětové organizace lodních modelářů Naviga www.naviga.org. Tato organizace pořádá Mistrovství světa a Mistrovství Evropy. Součástí s touto organizací je dále kolem těchto modelů podchyceno organizacemi, hlásícími se k myšlence slova minisail - tedy jakémusi volnému sdružení přátel těchto krásných a funkčních modelů. V těchto věcích je možno najít více informací na stránkách www.minisail.cz.

Text © Jiří Kreisel info@minisail.cz Foto ©Tom Artemon www.minisail.cz

